

DECLEIR, Hendrik (Antwerpen 14 april 1913).

Is de zoon van een liberale beroepsmilitair en latere cafébaas en ging vanaf 14 jaar werken. Op zijn zeventiende werd Decleir lid van de Vlaamsch-Nationale Wacht (Kiel). Hij las *Jong Dietschland* en bewonderde Wies Moens, Ernest van der Hallen en vooral de 'grote offeraar' August Borms. Vanuit die achtergrond deserteerde hij in juli 1933, na een maand dienst. Hij werd hiervoor tweemaal veroordeeld. Een van zijn advocaten was Hendrik Elias. Tijdens zijn gevangenschap werd Decleir katholiek. Hij huwde de schoonzus van Nestor Gerard. Decleir was lid van Katholieke Jongeren Vredes-Aktie en van 1937 af betrokken bij de organisatie van de Berten Fermont-Herdenkingen.

Vanaf het begin van de Tweede Wereldoorlog was

Decleir actief in het Verbond der Vlaamse Oudstrijders (VOS). In 1942 werd hij lid van het Vlaamsch Nationaal Verbond (VNV). Op het einde van de oorlog was hij afdelingsleider van VNV-Wilrijk. Na zeven weken internering aanvaardde hij in 1945 een schuldbekentenis. In 1958 kreeg hij eerherstel.

Van 1964 tot 1976 was Decleir gemeenteraadslid voor de Volksunie (VU) in Brasschaat en van 1976 tot 1982 schepen van jeugd en onderwijs. Actief in derdewereld- en vredesorganisaties en in Provu, behoorde Decleir tot de progressieve vleugel van de VU.

WERKEN: Artikelen in *De Vlaamse Dienstweigeraar*.

ETIENNE VAN NEYGEN